

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XXIII. Ad superbos, & elatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

justitiam, fortitudinem, & temperantiam. Magna dantur solis potentibus.

III.

O Fili ! Non est regnum Dei esca, & potus : sed justitia, pax, & gaudium in Spiritu S. Tam brevis est ciborum voluptas, ut spatio loci vix sit quatuor digitorum, & spatio temporis vix tot momentorum ; & tamen adeo absorbemur, ut Dei, & cœli obliviscamur. Statuamus tandem cultrum gutturi nostro, quô & in hac vita gustemus , quâm suavis sit Deus, & in altera repleamur torrente voluptatis æternæ.

Instructio meritoria.

De quolibet cibo bolum unicum saltem, vel alterum ex delicioribus epulis sacrificare Christo pro semper statuamus, nec extra prandii, ac cœnæ tempora aliquid unquam admittamus sine necessitate. Frequens in corde , & ore sit nobis Psalmus : *Quâm dilecta tabernacula tua Domine Deus virtutum &c.* cum Rhythmo amoris : *Anima Christi sanctifica me, Corpus Christi &c.* Desipit, quidquid amor Dei , aut cœli non condit.

EXHORTATIUNCULA XXVIII.

Ad Superbos , & elatos.

I.

Charissime ! Nondum ex inferis percipimus fastuosorum lamentabiles ululatus : *Quid profuit nobis* (vociferantur :) *superbia ? aut di- vitiarum jactantia quid contulit nobis ? Transie- runt*

runt ut umbra! & relicta nobis sunt tormenta perpetua. Ecce! hæc superbiæ relicta hæreditas! infelix æternitas! & justissimè! Odit enim Deus superbos; exaltat verò humiles. Jam elige!

Instructio meritoria.

Ut eligamus prudenter, & nobis nunquam quid tribuamus vel de donis Dei, aut bonis naturæ, hodiè adhuc illam S. Bernardi conscribamus sententiam, & conscriptam cubiculo appendamus: sic sonat: *Descendamus per viam humilitatis, ponaturque nobis primus gradus ejus nolle dominari; secundus velle subjici; tertius in ipsa subjectione quaslibet contumelias, & injurias equanimiter pati.* Oremus frequenter psalmum: *Domine! Non est exaltatum cor meum!* Nescit seipsum, qui magnum de se concipit sensum.

II.

AMICISSIME! Nihil est miserior, nil infaustius, nil damnabilius christianô superbô, & fastuosô. Nomen portat nudi, pauperis, derelicti, ac inopis Jesu: & ipse incedit grandis in ore, elatus in opere, superbus in conversatione? O cinis! O pulvis! Memento; quia lutum es, & in lutum reverteris. Christiane! Deum nunquam cognosces, si te non humilieris. Ideo Cyprianus: *Ut cognoscere Deum possis, te antè cognosce.*

Instructio meritoria.

Tota ætas Jesu, cuius fratres sumus, quid
Kk 5 fuit

fuit nisi constans obedientia, submissio, humilitas profundissima? Veneremur per 34. *Pater, & Ave.* Dabitur, quod frater petit à fratre. Petamus autem plurimum perfectam humilitatem, quæ rectâ viâ ad patriam cœlestem. Qui magna, & multa possidet, abjiciat, ut nudus nudum Jesum videat.

III.

Filli! quantò major es, eò demitte te inferius; & coram Deo invenies gratiam. Et ò quām profundè nos oportet submittere, quorum nasci, fletus: quorum vivere, miseria: Finis, mors & æternitas incerta.

Instructio meritoria.

Gaudemus, si vel ab aliis contemnamur, vel injuriis afficiamur. Qui nos offendunt, nostri benefactores sunt. Hinc bonum pro malo retribuamus, & pro omnibus malefactoribus recitemus Psalmum: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.* Imbelis est animus, quem obvia fatigat injuria.

EXHORTATIUNCULA XXIX.

Ad Jactabundos, & vanè gloriantes.

I.

Sta fili! Et quid Magnus Gregorius contra jactantiam, cum timore considera. Consideret homo (suadet Doctor sanctus) quid elatus homo mereatur in terra, si etiam elatus angelus prosternitur in cœlo? Si Deus sic egit cum angelo jactabundo: *De homine quid fiet, cum sit pulvis*